

OBRYKNAĆ (1) *vb pf*

3 pl m an praet obryknęli.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. obrycząć.

*Rycząc zwrócić na kogoś uwagę [kogo]: Dáli tedy stárfzy onego Kościoła vczynić Lwy miedziáne [...] Ale Iezus Honoczry fortelem thego vzył/ rozproł sobie fkorę pod kolánem/ włożył tám Kártkę [z charakterami wielkiego imienia bożego]/ mocą onych Kárákerow wnet lie zágoiło y nieboláło. Gdy wychodził s Kościoła/ obryknęli go Lwowie/ áż zápomniál fłow onego imieniá Bożego *BielKron* 464.*

Formacje współrdzenne cf RYCZEĆ.

AS